

Război războiului!

Cercul „Propaganda Sindicalistă” din Ploiești

1912

Război războiului!

Patriotismul este tatăl monstrului ce se cheamă război.

Să dezarmăm noi înșine!

De câțva timp peninsula balcanică e cuprinsă de frigurile războiului. Bulgaria, Serbia, Grecia, Turcia, până și mititelul Muntenegru, și-au mobilizat forțele armate. Mai mult de un milion de oameni înarmați până-n dinți cu cele mai ucigătoare arme stau față în față, gata ca la un semn al stăpânitorilor să se arunce cu furie unii contra altora.

Lașitatea morală, obișnuința de a te supune fără murmur ordinelor celor mai idioate, ticăloase și imorale, cultul forței brutale și religia violenței, rezultate ale educației patriotice și ale cazarmei, își dau roadele azi.

Poporul muncitor, ametit de tiradele sforăitoare și înflăcărate, în care cuvintele de patrie, patriotism, apărare națională sunt luate în deșert, e târât spre nebunie, hidoșenie și crimă. Dintr-o clipă în alta ne putem aștepta ca sângeroasa încăierare să izbucnească. Atunci, toată bestia din om va ieși la iveală, toate influențele ancestrale adormite de civilizație vor fi trezite și vom asista la crime ce vor însângera din nou paginile istoriei timpurilor noastre de pretinsă civilizație.

Vom vedea puse la încercare pe pielea proletarilor cele mai teribile unelte de distrugere, toate mașinile infernale pe care blânzii savanți le-au iscodit în pacea și liniștea cabinetelor lor de lucru: torpile aeriene, mine flotante, submarine, pistoale automate, puști cu repetiție, tunuri cu tir rapid, aeroplane, dirijabile enorme, mitralii, explozibile ultima formulă, proiectile ultimul model etc.

Vom asista la masacre în masă, la lumina electrică și cu ajutorul telegrafiei fără fir!

Și acum, pentru ce aceste râuri de sânge omenesc, pentru ce aceste grămezi de cadavre? Pentru ce aceste suferințe, pentru ce această nebună distrugere de bogății și bunuri ce cu greutate au putut fi înfăptuite? Pentru ce irosirea în mod netrebnic a atâtor vieți, a atâtor energii, a atâtui eroism?

Numai și numai spre a se ști dacă biata Macedonie trebuie să fie exploatată și definitiv stăpânită de marii financiari, proprietari, învârtitori de afaceri, politicieni, stăpânitori ai bogățiilor sociale... Oricum veți suci și întoarce și chinui chestiunea, pentru poporul muncitor și producător, ea n-are alt înțeles.

Itată pentru ce, în plin secol de pretinsă lumină, vom avea războiul aici, în preajma noastră; și nu se știe de nu s-o întinde ca o pecingine, punând în flăcări întreaga Europă.

Itată pentru ce azi, când pretutindeni nu e vorba decât de dezarmare, de pace, când suveranii și miniștrii nu-și deschid pliscurile decât ca să ne asigure că neprețuita lor dorință e de-a statornici pacea lumii, nebunia războiului e pe cale de a se dezlănțui cu furie!

Vom ști oare noi, muncitorimea, să tragem cel puțin învățăminte din aceste evenimente? Ne vom pătrunde oare că, de la gura acelor a căror viață întreagă nu e decât hrăpire și violență, dorință de stăpânire și bogății, orice cuvânt de pace e o minciună și o ipocrizie nerușinată?

Dacă voim ca crimele războiului să ia sfârșit, atunci să refuzăm de-a mai fi mult timp victimele și complicii stăpânitorilor! Atâta timp cât religia imbecilă a Patriei ne va stăpâni, vom fi robii lor, vom fi carnea lor de tun. Destul cu atâtea crime, absurdități și netrebnicii! E timpul de-a sfârși odată cu această sinistrală comedie ce de atât amar de vreme se tot joacă pe spinarea noastră. Când ni se va tot cânta că „Patria cere, Patria vrea” să închidem odată pentru totdeauna gura șarlatanilor cu: „Patria suntem noi muncitorii, producătorii întregii bogății sociale și numai noi știm mai bine ca oricine ceea ce trebuie de făcut!”

Apărarea națională nu poate fi luată în seamă, căci nu e apărare națională, ci apărarea intereselor celor bogați, celor puțini contra celor săraci, a celor mulți.

Ca să putem înscăuna pacea, ca să ne putem emancipa de servitutea militară, nu trebuie să ne sprijinim decât pe noi înșine. Și pentru asta nu e decât un singur mijloc eficace: să refuzăm de-a ne mai supune!

Atâta timp cât vom continua de-a fi docili, atâta timp cât vom avea netrebnicia de-a le servi de carne de tun, tunul va bubui. Să refuzăm acest lucru și tunul va tace.

Dezarmarea visată de pacifiști nu se poate înfăptui decât prin voințele noastre să dezarmăm noi înșine.

RĂZBOI RĂZBOIULUI!

Cercul „Propaganda Sindicalistă” din Ploiești (1912)

Manifestul „Război războiului” a apărut în preajma primului război balcanic, fiind tipărit și răspândit de cercul „Propaganda Sindicalistă” din Ploiești, din care făceau parte mai mulți militanți sindicaliști revoluționari și anarhiști. Textul a fost redactat de Ștefan Gheorghiu, Constantin Mănescu și Alexandru Vodă.

Guvernul a văzut în manifest un „îndemn la dezertare” și a dispus confiscarea tuturor exemplarelor disponibile. Ștefan Gheorghiu, Constantin Mănescu și tipograful T. Ionescu au fost arestați și ținuți în închisoare timp de peste o lună, fiind ulterior judecați și condamnați pentru „anti-patriotism și anti-militarism”. În fața judecătorilor, Ștefan Gheorghiu a declarat fără ezitare: „Nu retractez nimic din cele cuprinse în acest manifest, căci adopt tot cuprinsul lui”.

Biblioteca Anarhistă

Cercul „Propaganda Sindicalistă” din Ploiești
Război războiului!
1912

Pre luat la 13.01.2023 de la <https://pagini-libere.ro/>

ro.theanarchistlibrary.org